

Voorbeden en acclamatie

Stilte

Slotwoord / Mededelingen

Zegen

Slotlied: 'Het lied van de opstanding'

De steppe zal bloeien. De steppe zal lachen en juichen. De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping staan vol water, maar dicht. De rotsen gaan open. Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen, dorstigen komen en drinken. De steppe zal drinken. De steppe zal bloeien. De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren. Zij keren met blinkende schoven. Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde, één voor één, en voorgoed die keren in stoeten. Als beken vol water, als beken vol toesnellend water, schietend omlaag van de bergen, als lachen en juichen. Die zaïden in tranen, die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven. De dode zal horen: nu leven. Ten einde gegaan en onder stenen bedolven: Dode, dode, sta op, het licht van de morgen. Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen: Ik open hemel en aarde en afgrond en wij zullen horen. En wij zullen opstaan en lachen en juichen en leven.

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Wilt u op de hoogte blijven van de activiteiten van het Stads klooster Mariken bezoek dan onze website: <https://stadskloostermariken.nl/>.

Of schrijf u in voor de wekelijkse Marikenmail via deze QR-code:

Geen contant geld? U kunt ook via deze QR-code bijdragen aan de collecte.

9. Collecte September 2024

Viering

Zondag
8 september 2024

'Hoor je mij?'

Voorganger:
Maria Schröder

Lector:
Reinier Ligtenberg

Muziek:
Samenzang
André Haverkort

Openingslied: 'Licht, dat ons aanstoot'

Licht dat ons aanstoot in de morgen
Voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgen,
Licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
Zo zwaar en droevig als wij zijn
Niet uit elkaars genade vallen
En doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad de stedehouder,
Aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
Draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
Of ergens al de wereld daagt
Waar mensen waardig leven mogen
En elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
Wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
En van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
Zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren
Licht, laatste woord van Hem die leeft.
t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Woord van welkom

Gebed om vergeving – bidden we samen
Het is niet door onze geest dat uw Geest in de wereld duidelijk is geworden.
Het is niet door onze stem dat de doden tot leven worden gewekt.
En niet door ons woord dat er licht ontstond.
En toch hebt U ons die gaven gegeven om mensen van geest te zijn een stem die roept in de woestijn, een woord dat licht brengt.
Vergeef ons dat wij ontbraken waar wij nodig waren. Dat wij onze stem niet duidelijk hebben verheven tegen oorlog en onrecht.
Vergeef ons dat we de kleur van de ogen van onze naasten niet kennen.
Dat wij zijn pijn niet hebben gevoeld en zijn eenzaamheid niet hebben kunnen wegnemen. Amen.

Lied om ontferming: 'Hoor. Maar ik kan niet horen'

Oosterhuis - Oomen

1. Hoor. Maar ik kan niet ho - ren.
2. Hoor. Maar ik wil niet ho - ren.
3. Hoor, roept Gij in mijn o - ren

Mijn o - ren dicht - ge - stopt.
Zou ik uw woord ver - staan,
en jaagt mijn angst uit - een.

Mijn a - dem op - ge - kropt.
ik moest uw we - gen gaan,
O stem door merg en been

Mijn hart van leeg - te zwaar.
U vol gen hier en nu,
ver wek mij uit het graf,

Ik ben nog niet ge - bo - ren.
Ik durf niet zijn ge - bo - ren
uw mens op - nieuw ge - bo - ren.

Ik ben niet, ik. Niet waar.
en le - ven toe naar U.
O toe - komst, laat niet af.

Gebed

Lofzang: 'Laudate omnes gentes'

J. Berthier (Taizé)

Lau - da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num
Lau - da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num

Lezing: Jesaja, 35, 4-7a

Tussenzang: 'Schriftlied'

Die chaos schiep tot mensenland
Die mensen riep tot zinsverband
Hij schreef ons tot bescherming
Zijn handvest van ontferming,
Hij schreef ons vrij, met eigen hand.
Schrift die mensenoorsprong schrijft,
Woord dat trouw blijft.

Dat boek waarin geschreven staan
Gezichten, zielen naam voor naam,
Hun overslaande liefde,
Hun overgaande liefde,
Hun weeen die niet overgaan.
Schrift die mensendagen schrijft,
Licht dat aan blijft.

Zijn onvergankelijk testament
Dat Hij ons in de dood nog kent.
De dagen van ons leven
Ten dode opgeschreven
Ten eeuwig leven omgewend
Schrift die mensentoeekomst schrijft,
Naam die trouw blijft.

t. H. Oosterhuis/m. A. Oomen

Evangelie: Marcus 7, 31-37

Lied: 'Een mens te zijn op aarde'

Alternerend Antoine Oomen

1. Een mens te zijn op aar - de is
eens voor - goed ge - bo - ren zijn is
le -vens - lang ge - boor - te - pijn. Een
mens te zijn op aar - de is
le - ven van de wind.

2. De bomen hebben wortels
de bomen mogen stevig
staan maar mensen moeten
verder gaan. De bomen
hebben wortels maar
mensen gaan voorbij.

3. De vossen hebben holen
de mensen weten heg noch
steg zijn altijd naar hun huis
op weg. De vossen hebben
holen – maar wie is onze
weg?

4. De mensen hebben
zorgen, het brood is duur,
het lichaam zwaar, en wij
verslijten aan elkaar.
Wie kent de dag van
morgen? De dood komt lang
verwacht.

5. Een mens te zijn op
aarde is pijnlijk begenadigd
zijn en zoeken, nooit
verzadigd zijn, is rusten in
de aarde als alles is
volbracht.

6. Hoe zullen wij volbrengen
wat door de eeuwen duren
moet; een mens te zijn die
sterven moet? Wij branden
van verlangen tot alles is
voltooid.

t.: H. Oosterhuis
m.: A. Oomen

Overweging

Collecte / Bereiden van de tafel

Muziek

Intenties

Tafelgebed: 'Gezegend zij uw naam'

Onze Vader / Vredeswens

Breken en delen

Muziek

Communielied: 'Herschep ons hart'

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
Dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente.
Wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg U niet, Verberg U niet.

t. H. Oosterhuis/m. T. Löwenthal